

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Sereno. 238.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἦν ἔμπνευσθεὶς ὁ Πέτρος παρ' αὐτῆ ὡς
κρηπίδα καὶ βῆθρον ἀπέθετο, ἐφ' ἣ ἔ-
ἑαυτῆ ἐκκλησίαν ὁ κύριος ἀποδόμησε.

ratus Petrus, tāquam basim ac fundamē-
tum iecit, super quod Dominus Eccle-
siam suam extruxit.

Τῷ αὐτῷ. σλγ.

Eidem. 236.

Τὸ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, τῆς
δύο φύσεων σημεῖον τιμωρῶν, ἦν ἐν
ἑαυτῷ ὁ τῆς θεοῦ υἱὸς εἰς σωτηρίαν ἡ-
μῶν θεοπροπῶς ἐξεργάσατο.

Hæc verba, Tu es Christus Filius Dei,
duarum naturarum coniunctionem signi-^{Matt.}
ficant, quam Dei filius in seipso, nostræ fa-
luta causa, modo deitati consentaneo ef-
fecit.

Ἡρμοκλιῶ. σλδ.

Hermociano. 237.

Ἀγνοεῖς μὲν τιμὴν ἀναπόδοσιν, ὡς
ἀβλεπῶν παρὰ τὰ μέλλοντα. ἔ μόν-
ον δὲ ἐν τῷ μέλλοντι κερτιρίω, ἀλ-
λά καὶ ἐν τῷ παρόντι βίω τὰς ἐπαχθί-
βις κακοί. πῆσι δὲ ἡμεῖς οἱ βῆσανοι, καὶ πειθέτω
σε ἡ τοῦ Ἀχαάβ Ιεζάβελ, ὅτι μανῆ-
σα τῷ τῆς Ναβουθ ἀμπελῶνι, καὶ
νῦν μὲν βροχὰ κωῶν γενομένη, μετὰ
ταῦτα δὲ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ τηρημένη.

Mercedem ignoras, vt qui ad futura cæ-
cutias. Porro non in futuro duntaxat iudi-
cio ac tribunali, verum etiam in hac vita
meritas pœnas pendunt, qui invidia labo-
rant. Huius rei tibi fidem faciat Iezabel^{Reg.}
illa vxor Achab, quæ insana quadā vineæ
Naboth cupiditate exarsit: ac propterea,
& nunc canibus præda fuit, & post igni^{Reg.}
sempiterno seruat.

Σερηνῶ. σλη.

Sereno. 238.

Πύλας ἄβου ὁ θεὸς λόγος ἐκάλε-
σε, τὰς τῆς ἀθῶν πτωχίας, τὰς τῆς
ἀρέστων βλασφημίας, αἷς ποὶ πάσαις
ἀνθεσῶσα ἡ τῆς θεοῦ ἐκκλησία, αἷς
μὲν καταγωνίζεται, ὑπὸ δὲ τῆς ἑ-
κατακυριεύεται.

Per inferi portas diuinus sermo impio-^{Matt.}
rum hominum cœtus atque heresum blas-
phemias intelligit: quibus omnibus obfi-
stens Dei Ecclesia, eas quidem frangit &
expugnat, ab iis autem vinci non potest.

Ἀλφειῶ πρεσβυτέρῳ. σλθ.

Alphio presbytero. 239.

Ἡ ἐν τῷ ὄρει μεταμόρφωσις τῆς δε-
σπότης ἡμῶν καὶ σωτήρος, τιμὴ ἐκ νε-
κρῶν ἐξανάστασιν ἡμῶν παροδύλα,
ἦν τινα καὶ φυλάττειν ἐν ἑαυτοῖς οἱ θεα-
ταὶ παροσετάθηοντο μέχρι τῆς αὐτῆ
ἀναστάσεως, ὡς τότε πῆν φημισμένην,
οἷα τῷ ἔργῳ ὄρα μὲν. ἡ δὲ Μωσῆος
καὶ Ἡλίου παρῆσα, τιμὴ ζώντων καὶ νε-
κρῶν ἐμαρτύρησεν αὐτῷ δεσποτεῖαν.

Domini ac Saluatoris nostri in monte^{Matt.}
transfiguratio, nostram à morte ad vitam
excitationem præsignabat: quam quidem
etiam vsque ad ipsius resurrectionem, taci-
tam apud se tenere spectatores iubebatur,
vt pote tum fidem inuēturam, vt quæ iam
re ipsa perficeretur. Mosi autem & He-^{Matt.}
liæ præsentia hoc testabatur, eū & viuis
& mortuis dominari.

Κυρηνῶ. σμ.

Cyrenio. 240.

Εἰ τῆς κακῶν αἰτιῶν ὅτι τὸ θεῖον,
πῶς ὅτι σε ἕει, καὶ ἡλιον ἀνατέλλει,
καὶ μέχρι γήρωσ σε παρέτεινεν ἐν ταῦτα,

Si Deus malorum author est, qui fit vt
super te pluat ac solem oriri faciat, atque
ad senilem vsque ætatem hic tibi vitam

H iij